

Слід зазначити, що 2011 рік засвідчив деякі зміни в структурі промислового виробництва України. Найвищі темпи зростання були притаманні машинобудуванню.

Якщо у 2010 р. 31,7% приросту промислового виробництва забезпечили металургійне виробництво та виробництво готових металевих виробів, то в 2011 р. внесок цієї галузі зменшився майже вдвічі – до 19,0%, і в зростанні промисловості визначальну роль відіграв розвиток машинобудування, внесок якого збільшився з 24,2% у 2010 р. до 34,9%. При цьому трійка «лідерів» залишилася незмінною – зростання виробництва в машинобудуванні, металургії і харчовій промисловості забезпечило 68% приросту промисловості в цілому. Підвищення частки основної інноваційної галузі – машинобудування – у структурі промислового виробництва на 1,9 в.п. до 14,4% є важливим досягненням розвитку промисловості України в 2011 р.[1]

Аналіз економічної ситуації в Україні показує, що деякі механізми ринку праці вже створено, але повноцінного цивілізованого ринку ще немає. Причиною цього є глибока економічна криза, яка пронизала всі ланки та механізми суспільного виробництва і характеризується глибокими структурними диспропорціями та розбалансованістю економіки, прогресуючим спадом виробництва майже в усіх галузях господарства, значним вивільненням робочої сили, зростанням незайнятості та безробіття, підвищенням цін, інфляцією, різким зниженням реальних доходів і зuboжінням населення тощо. Тому, розв'язуючи проблеми стабілізації економіки, без якої зараз неможливий прогрес у створенні ринкового господарства, доцільно вивчати та розробляти шляхи формування сучасного ринку праці, використовуючи зарубіжний та вітчизняний досвід. За таких умов потрібна науково обґрунтована державна політика в створенні умов ефективного функціонування механізмів ринку праці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Брич, Василь Ярославович *Трансформація ринку праці та її вплив на життєвий рівень населення (теорія, методологія, тенденції розвитку) [Текст] : автореф. дис... д-ра екон. наук: 08.09.01 / Брич Василь Ярославович ; Нац. акад. наук України, Ін-т регіон. дослідж. - Л., 2013. - 36 с.*
2. Кемпбелл Р. Макконнелл, Стенлі Л. Брю. *Аналітична економія. Принципи, проблеми і політика. Частина 1. макроекономіка. 13-е видання. Пер. з англ. С. Панчишин. Львів Просвіта 1997. – 672 с*
3. *Мікроекономіка і макроекономіка: Підруч. для студентів екон. спец. закл. освіти. У 2 ч. / С. Будаговська, О. Кілієвич, І. Луніна та ін.; За заг. ред. С. Будаговської. - К: Основи, 2008. - 518 с.*

Гуменяк Лідія Володимирівна, магістр 1 курсу
Ляхович Галина Іванівна, к.н.д.у., доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки
маркетингу і менеджменту,

ЕКОНОМІЧНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ ТА ЄС В ЕНЕРГЕТИЧНІЙ СФЕРІ В УМОВАХ ПОСИЛЕННЯ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

На даний момент часу потреба інтеграції національних економік у світове господарство є глобальною закономірністю та водночас виступає загальноприйнятою тенденцією світового розвитку та важливою передумовою подальшої інтенсифікації процесів глобалізації.

Інтеграція – це цілком закономірно та об'єктивно виправдана закономірність світового розвитку кінця ХХ – початку ХХІ століття. Проблеми внаслідок економічної інтеграції, покращення взаємовигідних зв'язків з країнами світу, пошук шляхів входу на міжнародні економічні ринки, прагнення до становлення міцних економічних міжнародних взаємозв'язків, віднаходження власного місця у вирішенні життєво важливих та вкрай гострих проблем світового розвитку – це напрочуд важливі та актуальні проблеми, якими не варто нехтувати будь-якій країні при розробці та реалізації власної зовнішньоекономічної політики [1, с. 24].

Поширення процесу економічної інтеграції дає поштовх до підняття питання що стосується побудови нової парадигми економічної стратегії. Здобуття переваг та запобігання загрозам, що приховує в собі інтеграція для України та українського суспільства значним чином залежить від спроможності уряду розробити чітку стратегію реформування економічної системи і дотримуватися її принципів, що є досить вагомою проблемою на фоні політичного протистояння між різними політичними угрупованнями, катастрофічних наслідків для економіки нашої держави, спричиненими в результаті анексії Криму, воєнної агресії та окупації частини території України, стрімкого знецінення національної валюти та інших зовнішньоекономічних факторів.

Необхідно зазначити, що вагомою потребою визначення для українського суспільства гідного місця у світовій економіці насамперед й необхідно обґрунтовувати необхідність проведення послідовної політики, що орієнтуватиметься на набуття Україною рівноправного членства в міжнародних інтеграційних угрупованнях. Це дасть змогу нашій державі посісти гідне місце з-поміж розвинених країн [2].

Крім того, варто зазначити, що відносини України з європейськими державами є найважливішим напрямом її континентального (загальноєвропейського) і регіонального (центрально-східноєвропейського) сегментів.

Енергетичний сектор виступає однією з ключових сфер співпраці нашої держави з Європейським Союзом. Протягом 2013 році Україна транспортувала близько 83,7 млрд. куб. м. газу до 18 країн Західної та Центрально-Східної Європи, Навіть зараз, незважаючи на такий фактор, як зниження обсягів транзиту, Україна зуміла зберегти свою роль важливого транзитного шляху до Євросоюзу. Зробивши невелику паузу в 2014 році, наша держава спромоглася відновити експорт електроенергії до ЄС починаючи вже з другої половини 2016 року. Україна та країни-члени Євросоюзу тісно співпрацюють у таких секторах як енергоефективність, відновлювальна енергетика, розробка нафти та газу [3].

На протязі всіх років незалежності наша держава була залежною від зовнішніх джерел енергії, в першу чергу, вона залежала від Росії. Протягом 2011-2013, Україною імпортувалося близько 92% постачання газу, до 100% ядерного палива, а також до 40% нафтопродуктів з сусідньої держави. Існування такої залежності було використано «братнім народом» у якості потужної зброї для досягнення політичних цілей. Дана ситуація стала чітким сигналом для українських політиканів опісля Революції Гідності, який спонукав до посилення енергетичної безпеки та незалежності України. З тих пір, напрочуд зросли швидкість та якість імплементації законів Євросоюзу в Україні. Також можна говорити про той факт, що співпраця між Україною та ЄС вийшла на кардинально новий – значно ефективніший рівень.

На протязі 2015р. Україна імпортувала близько 63% газу з Євросоюзу. При цьому було використане реверсне постачання. Що ж до стосунків з Росією, то тут ситуація наступна: частка імпорту нафтопродуктів знизилась до 20%. Також протягом

2016р. відслідковувалося прагнення уряду щодо імпорту більш ніж 30% ядерного палива з інших джерел. Частково вдалося досягнути даної відмітки. В енергетичному балансі на 2016 рік імпорт електроенергії з Росії відсутній. Частку російських енергетичних ресурсів знижують. Це в свою чергу, дає можливість для України бути ближчою до європейського ринку [2].

Значно активізувавши власну співпрацю в сфері енергетики протягом 2014-2016 років, Україна та Євросоюз повинні й надалі підтримувати заданий високий темп і на протязі наступних років. Напрочуд важливою є допомога та підтримка ЄС в запровадженні новітніх технологій та енергоефективності, посиленні національної та енергетичної безпеки, диверсифікації постачання енергетичних ресурсів, збереженні навколишнього середовища. Звісно ж, це може бути досягнуто тільки за рахунок збереження тісної комунікації і між ключовими стейкхолдерами в нашій державі, і між Україною та Євросоюзом, при чому – на всіх рівнях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Східне партнерство ЄС: додаткові можливості для євроінтеграції України / Газізуллін І. Ф., Гончар М. М., Коломієць О. В., Мартинюк В. та ін.; за ред. В.Мартинюка. – К. : Агентство «Україна», 2016. – с. 49 (Праці Укр. незалеж. центр політ. дослідж.).*
 2. *Communication from the Commission to the European Parliament and the Council – Eastern Partnerships (Com(2008) 823 final) [Електронний ресурс]. – Режим доступу :<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52008DC0823:EN:NOT>.*
 3. *Joint Declaration of the Prague Eastern Partnership Summit of 7th of May 2009 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/er/107589.pdf.*
-